

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 32
van **GWENNY DE VROE**
datum: 9 oktober 2018

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Uitdoofbeleid pelsdierhouderij - Schadeloosstelling

Van zodra het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet zal goedgekeurd hebben dat voorziet in het uitdoven van de pelsdierhouderij en een verbod op dwangvoederen wil instellen, zal de minister een uitvoeringsbesluit moeten nemen om te voorzien in een passende schadeloosstelling van de getroffen pelsdierhouders en de ene producent van foie gras.

Uit gesprekken met de sector merk ik dat de meeste bedrijfsleiders zich neerleggen bij de uitdoving. Maar het hoeft niet te verwonderen dat ze zich ernstig zorgen maken over de vergoedingen van hun zaken.

Meer bepaald zijn er enkele technische kwesties waarover men zich grote zorgen maakt.

1. Voor het bepalen van de vergoedingen zou worden gekeken naar een referentieperiode van drie jaar. Dat wordt als te kort ervaren omdat de sector gekenmerkt wordt door zeer volatiele prijsvorming. Toevallig ligt de prijs voor pelzen de afgelopen jaren uitzonderlijk laag, waarbij die eigenlijk onder de productieprijs zit. Andere jaren kan zo'n vel 60 tot 70 euro opleveren.

Wat zal de minister doen rond de referentieperiode? Blijft hij bij de laatste drie jaren of wordt die periode zoals de sector vraagt uitgebreid tot vijf jaar om te komen tot een meer realistische prijsvergoeding?

2. Een ander groot punt van bezorgdheid is het criterium van het aantal dieren op basis waarvan de houders vergoed zullen worden. Naar verluidt wil de minister het effectief aantal aanwezige dieren op het bedrijf als parameter nemen in plaats van het totale aantal vergunde moederdieren waarvoor ook effectief in stalruimte is voorzien. Dat brengt een aantal kwekers in de problemen omdat ze nu al beslissen om hun aantal dieren versneld af te bouwen. Het probleem is dat ze hiervoor financieel bestraft in plaats van beloond zullen worden.
 - a) Zal de minister als vergoedingscriterium opteren voor het aantal vergunde dieren, waarvoor ook effectief in stalruimte is voorzien? Zo neen, waarom niet?
 - b) Hoe rijmt de minister de keuze voor het effectief aantal aanwezige dieren met het principe van degressiviteit dat pelsdierhouders die versneld afbouwen een hogere vergoeding wil toekennen?

- c) Op welke manier zal de minister toch rekening houden bij de schadeloosstelling met het aantal dieren dat pelsdierhouders in de loop van 2018 reeds hebben afgebouwd?
- d) Zowat alle externe belastingen op gemeentelijk en provinciaal vlak houden geen rekening met de bezettingsgraad maar met de bedrijfsgrootte.

Is het dan niet logisch dat er bij de schadeloosstelling ook volgens dit principe wordt gehandeld?

- 3. Naar verluidt zijn er twee pelsdierhouders wier vergunning begin 2019 afloopt: één in maart, de ander in april. Vier van de zeventien pelsdierhouderijen zouden nog dit jaar de facto dichtgaan.

Zullen deze bedrijven überhaupt nog recht hebben op een schadevergoeding? Zo neen, hoe kunnen ze dan voorkomen uit de boot te vallen voor een schadevergoeding?

- 4. De Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV) heeft zich in zijn advies uitgesproken tegen het vooropgestelde principe van degressiviteit van de schadeloosstellingen, waarbij het vooropgestelde basisbedrag afneemt naarmate de pelsdierhouders langer wachten met het sluiten van hun bedrijf. Evenwel is het niet voor elke pelsdierhouder even gemakkelijk om op zeer korte termijn te sluiten.

- a) Waarom wil de minister dit advies rond het afzien van degressiviteit niet volgen?
- b) Overweegt de minister een ander principe voor de schadeloosstelling, meer bepaald elke pelsdierhouder ervan te verzekeren dat hij of zij sowieso een basisvergoeding zal ontvangen, maar dat die vergoeding verhoogd wordt naargelang de pelsdierhouders sneller overgaan tot sluiting?

ANTWOORD

op vraag nr. 32 van 9 oktober 2018

van **GWENNY DE VROE**

1. De modaliteiten voor de vergoeding moeten, na goedkeuring van het decreet, vastgelegd worden in een BVR. Ik kan natuurlijk niet vooruitlopen op een beslissing van de Vlaamse Regering. Het is echter de bedoeling om, zoals ook geadviseerd door de SALV, het vergoedingssysteem te enten op de bestaande praktijk die bestaat voor het bepalen van de vergoedingen in het kader van de landinrichting.
2. In de memorie van toelichting, zoals die in eerste lezing werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering en geraadpleegd kan worden op de website van de Regering, staat duidelijk: "Bedrijven die reeds actief zijn op het moment van inwerkingtreding van het verbod, kunnen hun activiteiten verderzetten tot 30 november 2023, voor zover ze niet meer dieren houden dan in de bestaande installaties gehouden kunnen worden. Hierbij wordt zowel het maximale aantal dieren waarvoor de bestaande installaties geschikt zijn, als het maximale aantal dieren vastgelegd in de milieu- of omgevingsvergunning, in rekening gebracht." Het is dan ook niet correct dat de vergoeding afhankelijk gemaakt zou worden van het effectieve aantal aanwezige dieren.
3. Bij het uitwerken van de vergoedingsregels moet rekening gehouden worden met de juridische beperkingen rond retroactiviteit en het toekennen van vergoedingen in de landbouwsector.
4. a) Ik streef ernaar om het leed van de pelsdieren in Vlaanderen zo snel mogelijk te beëindigen. Daarom wil ik de pelsdierhouders die hun bedrijf sneller stopzetten, belonen.

b) In het voorontwerp van decreet zoals het nu voorligt is voorzien dat elke pelsdierhouder, ook degene die wacht tot op de laatste dag om zijn dossier in te dienen, een vergoeding krijgt. Deze vergoeding zal echter hoger liggen voor diegenen die hun dossier onmiddellijk indienen.